

kotřiz hordzi su we swojich wutrobnych Myřlach. Won storka Moznych se Stolorow a posbjehuje Boniznych, Lodnych napelni řkublami, a Bohatych wořtaji prošnych. Won wořme řařo swojeho Ssluzomnika Israela horje, řo by řpominat na Sřnjelnořz, (ařz won ryczał je knaschim Wotzam, řAbrahamej a jeho Sřymenju) wřecznje. Marija pak wořta přchi nej na řři Mjeřazy a potom wroczi řo wona řařo do swojeho Doma.

Tuton Sřwedžen je Bamž we predniřchim Gřařu wuřtaji, řo by Turku řnim řahnat, řařz řo řtych Sřlowow widzičz može, kotrež woni dženřa přched Woltarjom řpjewaju. Tam řteji tak: Kunje jako Marija po Horach řchla a te Hory teptala je, tak dyrbimy řo knej modlicz, řo by wona řtymi Rohami Turku teřz pod řo teptacz zyla. Ale cřim dljeje woni ton Sřwedžen řweczili a řo řknežni Mariji wolali řu, cřim bole je řich Turka teptař. Tehodla nochzemy my řařteje newuřchneje Wjezy dla ton Sřwedžen řweczicž.

My pak zemy jon řweczicž tehodla, řo bychmy řo řprienemu Bohu řa řařte krasne řjewenje, kotrež řo na tym dženřniřchim Dnju řtato je, dřakowali, a řdruhemu řo nadtym řweřelili, menujzy, řo řa bohabořařna a řtara Macz, řa řuba řilza, kotraž teho řwjateho Duchu polna je a predy wot řkryřtuřa a jeho Podjecza niczo newedziřche, njeřt mozne ryczecž poczne a pořnaje, řo řknežna Marija prawa Macz je ře řkneřa a Boha je. Wona řo tehodla řaweřeli, řo řařteho krasneho Hořzja dořtala je, kotryž Boži Sřyn řjeka. To Dřjeczatkwo we jeřnym Žiwoczi, ton luby Jan, řwjeřři teřz wot řařteho Hořzja, řweřeli řo a pořkařuje we maczerynym Žiwoczi. Wonaj řwjeřřitaj tehodla wobaj, řa Macz se řwójim Přeřdowanjom, a řo Dřjeczatkwo je řwójim Pořkařowanjom, řo řkryřtuř přchicřol je, přcheř kotrehož zpřtemu Sřwjetu, řidowřřkemu řudu pak přjotzy, wot Sřmeryje, Mjechow a Gerta pomřane bycz dyrbi. To dyrbi nař, woboje řweřelulu a řwjeřernemu Dřakej přchecziwo Bohu,

nawabicž. Přchetož dy by Boh řařři řchaz potajnje dřerzecž a mjecz zyl, řo my ani wonim wedzičz, ani jon wuřiwacz nedyrbeli, da by řařte dřiwne řjewenje derje wobuřach wořtalo. Na řařte řjewenje přchindze teřz wořebna řchufa, menujzy ton řjany řwalobny řyrlisř, ton je teřz hodny, řo by prawje derje wopomnenny byl, přchetož won je přcheř Mjeřu krasny.

Řt řeczem u budže nam nemořnje řjany řerempel wot řknežny Marije přjotk neřeny, po kotrymž řo my řdobnje řadřerzecž, jon řwjeřu wuřnycz a wopomnicž dyrbimy. Tehodla je nařch Sřwedžen zylje hiřnajři, řacz Bamžowy Sřwedžen, a dže nařpřjotzy na řo, řo bychmy Boha řwalili, a řo řemu dřakowali, řařz řknežna Marija jeho řwalita a řo řemu dřakowala je.

Wonu řo řda, jako by řukasř wořebne řpodobanje na řutej řistoriji mjel, dořelz ju řa řwjeřu poweda, a řu boh u řknežniczkunam řchitkim, wořebnje pak tym Žonřkim, řa řenje wopřiřche. Wona budže nam přjotřtajena we Wjeřzu, kotryž řřřjom i wořebnje řjany a lubořny mi Mořem i wupřchenny je. Přchetož won řwali řudy řři krasne Poczinki, na kotrež řo my teřz přozowacz dyrbimy. Ton přjeni je Wjera, ton dři řena přcheř Mjeřu wulka Boniznořz a řara překne a potřiwe řadřerjenje je ton řřeczi.

Dyž Žona aby řknežna řařřu Pwřchnořz ma, da řřchetrechi wona dalořo řchitku krasnořz řtych řralow, kotruž woni mařu we wřchitkim řwójim Sřljeberi, krasnych řamesřkach, Paczerkach, Sřomoczi a Židži.